

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 66.

Z KRAKOWA DNIA 18 SIERPNIA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

W Warszawie d. 10 Sierpnia.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rząd. P. i
S. postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Dla skutecznego w prowadze-
nia porządku do Administracyi lasow na-
rodowych i koronnych, szczególna ich dy-
rekcyja porucza się mianować się przez nas
mającemu Dyrektorowi Jeneralnemu lasow
Rządowych.

Art. 2. Dyrektorowi Jeneralnemu las-
ow Rządowych polecamy

1. Ogólaj dozpr nad lasami Rząd-
owemi i ich Urzędnikami.

2. Doprowadzenie do skutku posta-
nowienia naszego o rocznych porębach.

3. Podanie projektu urządzenia leśney
szkoły.

4. Podanie projektu pomiaru lasow i
ich oszacowania.

5. Podanie projektu Ustawy leśney o-
gólney.

Art. 3. Konserwatorowie lasow naro-
dowych będą się odtąd nazywali Nadleśni-
mi jeneralnemi.

Art. 4. Nadleśni jeneralni lasow ko-
ronnych i narodowych będą odtąd w bez-
pośrednich stosunkach z Dyrektorem Jene-
ralnym lasow Rządowych, iemu przesy-
łać rapporta, i od niego odbierać zalece-
nia.

Art. 5. Lasy na korzyść górnictwa
przeznaczone mieć będą osobnego Urzę-
dnika leśnego. Stosunki tego będą nastę-
pujące:

Co do technicznych rozrządzeń stoso-
wać się będzie do ogólnych przepisow i
zaleceń Dyrektora Jeneralnego lasow Rzą-
dowych, które przesyłane mu będą za po-
średnictwem Dyrekcyi Górniczey.

Co do użytkowania z tych lasow, na-
leżeć będzie ten Nadleśny jeneralny od Dy-
rekcyi Górniczey.

Art. 6. Dla zapewnienia skutku roz-
rządzenia artykułu poprzedzającego stano-
wimy, że cały użytek z leśnictw Kielec-
kiego, Iłżańskiego, i Suchodniowskiego,
jedynie tylko na korzyść górnictwa obro-

cony będzie.

Art. 7. Dyrektor Jeneralny lasów Rządowych będzie miał ku pomocy bióro leśne złożone z jednego Assessora, jednego Sekretarza, i dwóch Kancelistów.

Art. 8. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw umieszczone być ma, Kommissyi Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Administracyjnem d. 1 Czerwca 1816.

(Podpis:) *Zajęczek.*

Minister Przycho: i Skarbu

(Podpis:) *T. Matuszewicz.*

Radca Sekr: Stanu, Jen. brygady

(pod.) *Kossecki.*

Zgodno z oryginałem

Radca Sekr: Stanu, Jeneral Brygady

(Podpisano) *Kossecki.*

Za zgodność: *Jan Kruszyński*, Sekr
Jeneralny Komm, Skarbu

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wzręch Rossyy, Króla Polskiego
&c. &c. &c.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Stosownie do wydanego w dniu dzisiejszym postanowienia Naszego o urządzeniu leśnem, mianujemy Dyrektorem lasów Rządowych Radcę Stanu Platara.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyi Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 1 Czerwca 1816 r.

(Podpisy jak wyżej.)

Z Petersburga d. 8 Lipca d. k.

Rządzący Senat ogłosił dany sobie Jego Cesarskiej Mości Ukaz, następującego brzmienia: (*)

Ukaz Rządzącemu Senatowi.

"Szlachta Gubernii Estońskiej odpowiadając Naszey oycowskiej pieczołowitości, około ustalenia i zabezpieczenia pomysłowości ulubionych i wiernych poddanych Naszych wszelkiego stanu, ieszcze w roku 1811 tym oświadczyła Nam życzenie zrzeczenia się wieczystego i dziedzicznego prawa nad swemi chłopami, którzy podług trwających od kilku wieków ustaw, przypisani są do ziemi, i są ich wieczystemi poddanymi, zostawiając dla siebie jedynie prawo własności samey tylko ziemi.

"Ażeby tak błogostawione i pełne ludzkości przedsięwzięcie Szlachty przywieść do skutku z należytą trwałością i nie spuścić z oka żadney okoliczności w rzeczy tak wielkiej wagi, ustanowiliśmy pod pierwszeństwem Estońskiego Gubernatora wojennego, zarządzającego razem i sprawami cywilnemi, Koia dziedzicznego Holshytyńsko - Oldenburskiego Augusta, udzielną Kommissyą, której członkowie w części wyznaczeni zostali przez wybór samejże Szlachty, w części na przedstawienie Prezydującego. Kommissyi tey polecieliśmy ułożyć podług zasad danej iey instrukcyi, projekt urządzenia chłopów Gubernii Estońskiej, któryby obejmował wszytkie należące do tego przedmiotu postanowienia, a po ukończeniu podany był dla roztrząśnienia i potwierdzenia na zgromadzeniu Seymikowem Szlachty. Zgromadzona tym sposobem Szlachta przyjęła i przyjęła podane iey przez Prezesa

(*) Wspomniano się o nim niedawno w Naszey Gazecie.

Kommissyi Urządzenie.)

"Teraz przeyrzawszy podane Nam przez dziedzicznego Xcia Holstyńsko - Oldenburskiego Augusta przełożenie, obeymujące w sobie wyluszczenie istotnych zasad, na których wspiera się projekt, dostrzegliśmy: 1ód, Ze Szlachta Estońska, na zasadzie Urządzenia dla chłopów Estońskich, zrzeka się wszystkich praw swóich na wieczystą i dziedziczną podległość chłopów aatrzymując dla siebie samo tylko prawo własności ziemi, w taki sposób, że chłopci, zostając na przyszłość wolnemi, mają z siebie składać gminne gromady, i że wszystkie robocizny i powinności, iakie mają odbywać dla właścicieli ziemi, będą nadal oznaczone przez same tylko dobrowolne z obu stron umowy, zawierane i wykonywane stosownie do prawa. 2re, Ze chłopom daie się na przyszłość prawo nabywania i wieczystego posiadania ziemi. 3cie, Ze w powszechności wszystkie sprawy ludzi tego stanu, tak we względzie cywilnym, iako i w przypadku przeciwnych prawu postępkow, będą roztrząsane i sądzone, nie dowolnie, ale częścią przez urzędy ustanowione w gromadach gminnych i parafiach, a częścią przez zwyczajne sądy, z zachowaniem prawami ustanowionych uroczystości. Rozważ: wszy wszystkie te okoliczności, zewalamy, z niektórymi istotnemi odmianami i dodatkami, na ułożony przez Kommissyą projekt urządzenia dla chłopów Estońskich, i na skutek tego, nayıskawiey pbtwierdzając dopełnione w ten sposób czasowe postanowienia i urządzenie, mające wziąć skutek w swoim czasie, przez które zmienią się wszystkie dawniejsze urządzenia, jeżeliby wyraźnie przez to u-

rządzenie potwierdzonemi nie były, rozciągając ie razem na wszystkich mieszkańcow Estonii, należących do szlachty właścicieli i niewłaścicieli ziemskich, do skarbu, miast, zgromadzeń, i t. p. wreszcie, pod kimkolwiek zapisani byli do popisu pogłownego; uznaiemy za dobrą dla wykonania tych postanowień rozkazać Rządzącemu Senatowi:

"1ód, Zalecić miejscowey zwierzchności Estońskiej wyżej wspomniane postanowienia, załączone tu w ęzyku Rosyyskim i Niemieckim, przełożyć dla użytku chłopów Estońskich na ęzyk Estoński, i sporządzone tym sposobem exemplarze rozesać do włościańskich i wleykich gromad; o czem dany jest od Nas udzielny Ukaz do Woiennego Gubernatora Estońskiego.

"2re, Będący dotąd w Petersburgu Komitet w rzeczy chłopów Estońskich zamknąć.

"3cie, Ponieważ Kommissyia która się trudniła układem urządzenia dla chłopów, czynności swe ukończyła, przeto ją rozwiązuiać rozkazuiemy na iey miejsce drugą ustanowić Kommissyją, podług załączonego tu etatu, która ma działać stosownie do instrukcyi udzielnie iey daney.

„4te, Sprawy, nierozsądzone ieszcze w będących teraz sądach włościańskich, przesać do nowych sądów, które się ustanawiają stosownie do urządzenia i czasowych postanowień, a mianowicie: z Sądów wyższej instancyi do wyższych sądów ziemskich (Ober-Land-Gericht), a z Sądów pośredniej instancyi, do sądów powiatowych; z parafialnych zaś sądów, podług rodzaju spraw, do sądów powiatowych lub gminnych.

W Petersburgu d. 1° Maja 1816 r.

Na oryginalnie podpisano własną Jego Cesarskiej Mości ręką tak:

Alexander.

Załączone do powyższego Ukazu urządzenie obeymuie:

1^od, Postanowienie ogólne, we XIItu artykułach zawarte, z powyższym Ukazem stronic półarkuszowych 16;

2^ore, Postanowienia czasowe, w 5ciu rozdziałach, a 243 §§, obeymujące przepisy cywilne, policyjne i sądowe, stronic 57;

3^ocie, Urządzenie samo, podzielone na 4ry części; 1sza z nich zawiera urządzenia stanu cywilnego; w 2giey objęte jest prawo cywilne; w 3ciey ustawy policyjne; 4ta stanowi sądownictwo, i przepisy porządek sądowy. Całe to urządzenie składa się z 518tu §§, a 4ry dodatki rozciągają liczbę ich do 590; stronic 158.

4^ote, Nakoniec, załączona jest instrukcja dla Kommissyi do wprowadzenia nowego tego urządzenia, stronic 6; — Przydane są jeszcze wzory tablicowe.,

Dnia 6 b. o 10tey wieczorem, stolica tuteysza udurowana została szczęśliwem do niej przybyciem Jego Cesarzewiczowskiej Mości W. Xiążęcia Konstantego. Wczoray W. Xiążę wyjechał ztąd do Carskiego Siela, dziś zaś, iak powiadają, przybyciem swem udurowie mieszkańców Strelny.

Dnia 12go Czerwca, W. X. Mikołay przybył do Ekaterynosławia; udał się nasamprzód do Katedralnego kościoła, a potem do przygotowanego dla Niego domu Senatora Mikłaszewskiego. Dnia następnego stawieni byli W. X. urzędnicy woyskowi i cywilni. Potem udał się na wysoką nad Dnieprem górę, dla widzenia miejsca, gdzie Cesarzowa Katarzyna II. z Cesarzem Jozefem II ułożyli postawić kościół Katedralny, oglądał potem dom Xięcia Potemkina, lazaret, więzienie, skarbową fabrykę sukna, ogród. O godzinie 5tey z południa wyjechał w dalszą podróż do Elізabetrdu. — W. X. Mikołay pobyt swoy w Charkowie oznaczył dobrodzieystwem wyświadczonem dla syna abszytowanego Podpułkownika Honczarow, przeznaczając dla niego fuodusz na edukacyją w pensyi miejscowego Gimnazyum.

Dnia 25 Czerwca Posel Perski wyjechał z Moskwy, i udał się w dalszą drogę do Astrachanii.

Z Wilna d. 10 Liaca d. k.

W roku terażniejszym kwesta Wielkanocna znacznie zwiększyła fundusz ubogich, pod opieką Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności zostających. Damy Polskie nie oszczędzały trudzącey pracy, zwiedzając kolejno wszystkie mieszkania. Dobrym chęciom odpowiedziała Publiczność tuteysza, poświęcając z udzieleniem hojney iakmużny w miarę każdego możliwości.

Ogólny wychód w gotowi-

źnie czyni zło. - 23,440, gr. 5.

Z Wiednia d. 10 Sierpnia.

Wyszedł tu patent następujący:

My Franciszek, &c. &c. Postanowiliśmy odzyskane przez umowy z zarzymierzonemi Mocarstwami pod nazwiskiem Illiryi prowincye: Krain, Villach, Gorycyą, Nadbrzeże, dawniey Węgierskie Litowale i część należąca do Kroacyi, zostawić nadal przy nazwisku Illiryi, dołączyć do niej będące przy królestwie Włoskiem powiaty Cividale i Gradiska i przy Wewnętrzney Austrii cyrkuł Klagenfurtski, i tę nową Illiryą wynieść na Królestwo. W skutek tego naszego postanowienia rozpo-

rzadzamy zatem: 1) Za królestwo Illiryi zarządzane będzie przez dwie oddzielne gubernie; do pierwszej należeć będą Xięstwa Karentyi i Kraionu, do drugiej Nadbrzeże, hrabstwa Gorycvi i Gradiski, tudzież część Illiryi należąca dawniej do Kroacyi. 2) Co się tycze herbu tego nowego królestwa, iako też miejsca, które w Cesarsko-Austryackim naszym herbie zajmować będzie, i nowego naszego tytułu tego królestwa, który do innych naszych tytułów dołączemy, później rozrządziemy. — Wydane w stołecznem i mieszkalnem naszym mieście Wiedniu d. 3 Sierpnia 1816.

Franciszek.

*Aloyzy Hrabia Ugarte,
Kr. Czechski Wicehrabia i Arcy
Xiąż. Austryacki pierwszy
Kanclerz.*

*Prokop. Hrabia Lazański,
Kanclerz nadworny.*

Z J. C. K. Apostolskiej Mci najwyższego rozkazu:

Fran. Hrabia Guicciardi.

Z Londynu d. 2 Sierpnia.

Xiężna Karolina tyle do zdrowia przyszła, iż znajdować się mogła d. 31 Lipca na muzycznej zabawie, którą w pałacu swoim dla Xcia Kambridgi dała.

D. 12 b. m. w dniu urodzin Xięcia Rejenta będzie u Królowej świetne zgromadzenie, na które rozdano już 2000 zapraszalnych biletów.

D. 29 Lipca towarzystwo dla wsparcia ubogich rzemieślników i wyrobników odbyło w gospodzie Londyńskiej posiedzenie, na którym znajdowali się Królewiczowie Xiążęta Jorku, Kentu, Kambridgi,

Sussexu, Gloucestru, Arcybiskup Fanterburski, Kanclerz skarbowy, Biskupi Londyńscy i Durhamu, Xże Wellington i wiele znakomitszych członków parlamentu. Xże Jorku, iako najstarszy z Xiążąt krwi, przydywał i zagaił posiedzenie krótką mową, wykładając cel zgromadzenia. Po nim mówili Xże Kentu i inni. Nakoniec postanowiono 7 uchwał dla zaradzenia nędzy ubogich, a między innemi, aby 3 do 4 mill. morgów gruntu leżącego odłogiem pomiędzy nich były rozdane, i aby zbytekowe zagraniczne towary zabronione były wprowadzać do Anglii, &c. Potem w pobocznej izbie zapisywano składki dla wsparcia ubogich. Xże Rejent zapisał 500, Królowa, Xiążęta Królewscy po 300, Xże Wellington, PP. Pele, Thornton, Drumond, Buring i Portlock po 200, a 25 osób po 100, P. Juliusz Angierstein 300, Xiężna Karolina 400, Bank 2000 f. szt., ogółem 10,000 f. szt.

Jeden z wielkich mozdierz, których Francuzi przed Kadyxem używali, i do Anglii przywieziony został, ma być na placu parady w St. James parku postawiony.

Xże Wellington podczas ostatniej swojej bytności w Bristol przyjął dyploma tamtejszego obywatelstwa w złotych puszcze. Dom w którym ten Bohater w Cheltenham stał, nazywać się na przyszłość będzie po jego imieniu. Przed tym domem na pamiątkę bitwy pod Salamanką zasadził on z swoją małżonką, synem &c. d. 22 Lipca dąb i korzenie jego skropił oliwą i winem. D. 6 b. m. opuścić on ma Anglię.

W niedzielę po południu flota Lorda Exmouth przepłynęła za pomyslnym wscho-

duim wiatrem około Falmut.

Jenerał Ochtorlony, którego wschodnio-indyjskie gazety Wellingtonem w wschodniej Indyi nazywają, wszedł w głąb kraju Napaulanów i grozi ich stolicy. Wiadomość o jego pobiciu przez Francuzą nie zprawdziła się.

Surowość, piszą z Elli, skutkowałą; niższe klasy ludu uczuły potrzebę zachowania się spokojnie, a uwolnione osoby dziękowały za darowanie im życia. W Littleport ustala chęć do buntu i każdy stara się jak może o pożywienie bez wystawienia się na niebezpieczeństwo.

Za główną przyczynę ustania handlu podają mnożstwo towarów, któremi ład zaraz po podpisaniu pokoju zawalony został, i dla tego nowe kommisje nie nadchodzą. Z samego Liwerpoolu wysłano zaraz po pokoju za 26 mill. f. szt. towarów. Po pierwszej Amerykańskiej wojnie taki sam był stan rzeczy, i papiery rządowe stały nawet o 10 od sta. niżej, niżeli teraz.

Dziś rano powrócił do Anglii Adm. Cockburn, który dowodził dotąd na wyspie S. Heleny, i przywiózł admiralicyi listy od teraźniejszego na tej wyspie Gubernat'a P. Hudsona Lowe. Liniiowy okręt Northumberland, który zawiózł Bonapartego na wyspę S. Heleny, powrócił z tamąd do Portsmouth. — Jedną z Amerykańskich gazet mówi, że Bonaparte żądał, aby z wyspy S. Heleny przewieziony był do jednej z twierdz Angielskich; ciekawo jest co sprzymierzone Mocarstwa względem tego osobliwszego żądania postanowią.

Nowojorskie gazety donoszą o zdarzeniu, które pociągącby za sobą mogło wojnę między Ameryką i W. Brytanią, jeżeli czyja pojedynczej osoby mógłby mieć taki

skutek. Na jeziorze Erie pod Kanadą stało kilka Amerykańskich statków i jeden Angielski okręt. Zostatniego uciekło dwóch maytków, i Angielski officer szukał ich samowładnie na Amerykańskich statkach, i nie znalazł. Amerykański gubernator twierdzy Detroit's zaniósł o to zażalenie do dowodcy Angielskiej floty. (Oznaymienie rządu, iż potrzebnie przesłać do Kanady 5200 beczek ammunicyi, aby chcący podjąć się przewozu, zgłaszałi się do 3 Sierpnia, ztwierdza nieiako obawę nowej wojny z Ameryką).

Jedne Amerykańskie pisma donoszą, że Lavalette przybył do Filadelfii, drugie, że do Nowegojorku.

Mówią, iż przy Dworze Brazylijskim ogłoszone formalnie zostało zamężcie obu Portugalskich Xiężniczek z Królem Hiszpańskim i jego bratem.

Jenerał rokoszanów południowej Ameryki Bolivar, uwalnia gdzie tylko przybędzie, niewolników Murzynów. Wojsko Buenos-Ayres pod Jen. Rondeau odnieść miało niejakie korzyści nad wojskiem Królewskim Pezueli.

W Newcastle umarło w przeciągu 3 tygodni blisko 100 dzieci na ospę.

PP. Bruce i Wilson przybyli z Paryża do Anglii.

Przed 100 laty nie potrzebowała Anglii rocznie obcey wlny jak za 800,000 f. szt. a teraz za 15 mill. f. szt.

Posłaniec stanu, P. Leclitford, przybył tu ostatniego wtorku z listami z Peterburga. A że śpieszno iechał, miał zatem wzięte przez niego listy za bardzo ważne, i dziś rozeszła się już wcale nie zasługująca na wiarę pogłoska, że N. Cesarz Rosyjski cofa zupełnie swoje wojska z

Francyi.

Z Korfu piszą pod d. 10 Lipca co następuje: — "Zgromadzenie się niedawno celniejszych urzędników i mieszkańców tego miasta, sprawiło Jenerałowi Maitland nieciaką niespokojność. W kartach atoli zapraszających był tylko cel iego literacki. Wczynie iego posiedzenia wydany został medal na pamiątkę niepodległości wysp Jońskich. To mowie na pochwałę Cesarza Alexandra, jako sprawcy niepodległości wysp Jońskich, zostało iego popiersie uwieńczone, na którego podnożku znajdował się napis: "Cesarzowi Alexandrowi wdzięczni Jończykowie. Zemścił się za Bóstwo, utrzywał wolność i koronom Monarchów dawną przywrócił świetność."

Z Paryża d. 31 Lipsca.

Trzey hersztowie patriotów r. 1816, Plegnier, Carbonneau i Tolleron, straconemi d. 27 na placu Greve zostali. Gdy z Bicetru do Conciergerie przeprowadzonymi zostali, mieli, iż ich apelacya wzięta skutek; lecz zapowiedziano im, że tego w wieczóra straconemi zostaną: "Ja sądziłem, zawołał Plegnier, iż ulaskawiony zostanę, iednak muszę wprzód a Królem mówić," Tolleron rzekł: Nie sądziłem iednak, żeby do tego przyszło," W tem weszło do więzienia 3 księży. Tolleron widząc, że ieden przeznaczony do niego z nieśmiałością się zbliża, zdiął czapkę i rzekł: "Przybliź się W Pan, wiem ia takie winieniem uszanowanie Xiędzu," Wszyscy 3 Xięża bawili uskazanych aż do godziny 6. Jeneralny prokurator, prefekt policyi, etc. przybyli potem do więzienia dla powzięcia od Plegnier, co miał Królowi wyznac; lecz iego wyznania nic wcale nie wykry-

wali. Skazani żądali potem po filiżance kaffionu i po szklance wina, co im dano. Plegnier sprzeciwiał się przebraniu na śmierć. Tolleron prosił jeszcze o wody szklankę, mówiąc: "Odpuszczam z całego serca Plegnier, który jest sprawcą moiey śmierci i nie gniewam się na niego," Na karze wiozącej ich na plac śmierci, Plegnier siedział na przodzie, Carbonneau w środku, a Tolleron z tytu. Gdy około godziny 8 prowadzonymi byli na śmierć, cała droga zapelniona była mnostwem widzow, którzy krzyczeli: Niech żyje Król! Tolleron słyszając to rzekł, iż z całego serca na to się zgadza. Gdy skazani przybyli na rusztowanie, zdięto z nich czarne zasłony. Tolleronowi ucięto nappierwey prawę rękę, potem go ścięto; takimże sposobem postąpiono z Carbonneau, a na ostatku z Plegnier. Mnostwo zgromadzonych ludzi wykrzykało na owczas: Niech żyje Król! Niech żyja Brbonowie! Zwłoki straconych zawieziono zaraz na cmentarz Vaugirard.

Jenerał Mouton-Duvernet, którego odwołanie się do wyższego sądu odrzucone zostało, w Lyonie d. 27 b. m. o godzinie 7 z rana rozstrzelany został.

Monitor podaie teraznieysze mieszkanie 38 osób, które obięte są w rozporządzeniu Królewskim z d. 24 Lipsca r. z., a przez ustawę d. 17 Stycznia na zawsze są z ziemi Francuzkiej wygnane, iak następuje: — W Bruxelli i w okolicach bawią: Felix Lapelletier, Excelman, Fresinet, Lamarque, Harel, Barrere, Arnaud, Pome-reuil, Garnier de Saintes, Garrau, Merlin de Douay, Defermont, Bory St. Vincent, Mellinet, Hullin, Courtin, Vandamme; Soult w Dusseldorf; Alix w Hessen-Kassel

w dobrach swej żony; Bassano w Grätz; Marbot w Frankforcie; Boulay de la Meurth w Koblentz; Mee de la Touche w Konstancyi; Thibaudeau w Pradze; Carnot w Warszawie; Mouton-Lobau w Akwisgranie; Pirée w Rosyji; Regnault de St. Jean d'Angely i Dirat w Filadelfii; Arrighi, Dejean syn, i Durbach w Austrii; Bouvier Dumolard w Saarbrücken w swoich dobrach; Felix Desportes w Moguncyi; Cluys w północney Ameryce; Forbin Janson w Rzymie; Lelorgne d'Ideville w Anglii; Real popłynął z Antwerpii do północney Ameryki; Gilly, Grouchy, Clausel i Lallemand w północney Ameryce; Ameil także się udał (?) starszy Lallemand i Savary udali się z Smirny do Persyi.

Sławny Malarz Gerard, jest uczniem Davida. W 22 roku życia kiedy zaczął rozwijać swoje talenta, musiał podług ówczesney ustawy popisowey zamienić penzel na karabin. David uratował go przecież zrobiwszy go sędzią w rewolucyynym sądzie. Gerard nie znajdował się na żadnem posiedzeniu tego sądu, zawsze udawał chorego, ani jednego nie podpisał wyroku. i potajemnie doskonalił się w swej sztuce, którą teraz cała Europa dziwi. Przed niejakim czasem kazał mu się Ludwik XVIII. odmalować, i tak był kontent z jego roboty, iż chciał go nadwornym swoim malarzem mianować. Lecz zaraz odezwały się przeciw niemu zazdrość i potwarz; zarzucono mu, iż podpisał wyrok na Królową. Szukano jego imienia na liście i nie znaleziono; lecz sądzono, iż może opuszczony został, i Gerard nie jest dotąd nadwornym malarzem.

Wszystkie Barbaryyskie Mocarstwa łączą się z sobą dla odwołania grożącego

im zamachu. Wywarli oni na nowo swoją wściekłość na znajdujących się w ich niewoli białych ludzi. W Larache zabrali w niewolę lud znajdujących się tam okrętów, a okręty spalili, przyczem wiele ludzi zamordowali. Dey Marokański przyrzekł Dejowi Algierskiemu, iż wszystkiemi siłami wspierać go będzie.

Dawniej drukowano w Paryżu 60,000 pism peryodycznych, teraz nie wychodzi ich iak 48,000. Dziennika sporow drukują 11,000, Gazety Francuzkiey i Dziennika Paryzkiego 6 do 7000, Dziennika Quotidienne 5000. Policya wydaie co dwa dni pismo pod tytułem *Journal des Maires*. *Mercure de France* jest teraz własnością Perukarza Michalon.

Ambassador Hiszpański miał d. 28 u Króla prywatną audyencyą. Wczoray pomszy przyjął J. K. Mość akademią Francuzką, którą podług dawnego prawa Xze Richelieu na audyencyą w prowadził. Król oświadczył iey łaskawie: iż cieszy go widzieć przed sobą Mężow, którzy potrafią utrzymać chwałę pierwszego w Europie uczzonego związku. Ustawiczny Sekretarz Suard stawil przed Królem dwóch nowo mianowanych członkow PP. Auger i Laplace.

W tutejszey mennicy wybiłaią teraz codziennie około 100,000 fr. w 5 frankowkach.

W Belgii na wielu zajezdnych domach zawieszono napis: "Nie przyjmują się tu Króloboycy.,,"

Do śmiechu godnych należy wieść, iż kura zniosła tu jaje, na którym znajduje się napis: "Bonaparte powroci w Listopadzie 1816 do Francyi.,,"